

गोष्ट 7_3

त्या मुलांनी जे सांगितले ते ऐकून आम्ही दोघी अवाक् झालो. त्या मुलांना रागावण्याचेही भान आम्हाला राहिले नाही. अशोक इतक्या खालच्या पातळीवर जाऊन वागेल यावर आमचा विश्वासच बसत नव्हता. आम्ही ठरवले की अशोकने प्रतीमाच्या बाबतीत नक्की काय केले आहे ते शोधलेच पाहिजे. आम्ही प्रथम तिला शांत केले आणि ठरविले की तिला काही दिवस आपल्याबरोबर ठेवून घेऊ.

“तू पण आता अमदाबादहून इथच आली आहेस आणि मलाहि सहा महिने इथेच काढायचे आहेत, या गोष्टीचा छडा लावलाच पाहिजे ग . असे कर तू ही ये ना ३-४ दिवस इकडेच.” मी अलकाला म्हणाले. अलकाने ही लगेच त्या गोष्टीला दुजोरा दिला.

प्रतिमा एरवी शांत असायची. काही बोलायची नाही. निमुटपणे सांगितले ते सगळे करायची आणि सुन्नपणे कुठेतरी हरवल्या सारखी बसून राहायची. अशोक ३-४ दिवस शूटिंग साठी बाहेरगावी गेला होता असे आम्हाला कळले होते त्यामुळे तेव्हादे दिवस तरी प्रतिमाची चौकशी कोणी करणार नव्हते.

आम्ही मुद्दाम तिला बोलते करायचा प्रयत्न करायचो. पण प्रतिमा हो ,नाही ,नको या पलीकडे काही बोलायची नाही. कॉलेज मध्ये सतत नवीन फैशनचे कपडे वापरणारी,सर्वामध्ये मिसळणारी, अशी उत्साहाचा अवखळ झराच होती ती. कितीही प्रयत्न केला तरी त्या प्रतिमेचा लवलेशहि ह्या प्रतिमेत दिसत नव्हता. आमच्या जिवाभावाच्या मैत्रिणीची अशी अवस्था बघून आम्ही विषण्ण झालो होतो.

त्यारात्री आम्हाला प्रतिमा च्या ओरडण्याने जाग आली.

“मारू नकोस मला प्लीज ,खूप दुखते आहे रे पाठ ,नको नको” असे ओरडत ती उठली.

“प्रतिमा काय झाले सांग ना ,कोण मारतो तुला ? अशोक मारतो का ? तू का सहन करतेस अशी ?”

प्रतिमा हमसून हमसून रडायला लागली.

“हो फार वाईट आहे ग अशोक. तुम्हाला कल्पना येणार नाही ” प्रतिमा रडत रडत बोलली.

“प्रतिमा,अग बोल ना . मन मोकळे होईल तुझे .पुढे काय करायचं ते आपण नंतर बघू,पण तू अशी गप्प राहू नकोस ” मी म्हटले.

“आणि आम्ही तुझ्या मैत्रिणी आहोत ग. आम्हाला सांगितले तर आम्ही तुला मदत करू .कोणाला सांगणार नाही,तू बिलकुल घाबरू नकोस” अलका तिच्या पाठीवर थोपटत म्हणाली

“आपल्याला कॉलेजमध्ये नाटकात काम करणारा,सगळ्यांशी हसून खेळून वागणारा असा अशोक माहित होता. पण त्याचे मुख्य ध्येय म्हणजे फक्त पैसा आणि पैसा. त्याचे माझ्यावर प्रेम वगैरे काही नव्हते. मी एकुलती एक आणि घरची श्रीमंत म्हणून त्याने माझ्याशी लग्न केलं. आई बाबांचा राग काही दिवसांनी जाईल आणि ते पैश्याची मदत करतील म्हणून तो काही दिवस माझ्याशी बरा वागला,परंतु बाबांनी निलेशला घरी आणले. निलेश म्हणजे माझा छोटा चुलत भाऊ आणि घर त्याला द्यायचे ठरविले आणि अशोकचे डोकेच फिरले.त्याच्या लक्षात आले कि आपल्याला सासरकडून काहीच मदत मिळणार नाही. अशोकला फिल्म इंडस्ट्री मध्ये टिकण्यासाठी पिक्चर काढायचा होता. हे सगळे काही जमले नाही. याचा राग तो माझ्यावर काढत असे ” एवढे सांगून प्रतिमा दमून झोपून गेली.

सकाळी मला राजेशचा फोन आला आणि त्याला मी सगळे सांगितले,तो म्हणाला “काळजी करू नकोस शिलू,तुला पाहिजे ती मदत कर प्रतिमाला.”

नकळत माझ्या मनाने राजेशची आणि अशोकची तुलना केली आणि राजेशचा उमदा, उदार स्वभाव,आपल्याला सर्वकष मदत करण्याची तयारी या गोष्टी तिला प्रकर्षाने जाणवल्या.ज्याच्या बाहूवर ती निर्धास्त विसंबू शकते असाच आधार स्त्रीला हवा असतो आणि असा आधार एखादा कणखर पुरुषच देऊ शकतो.

दुसऱ्या दिवशी सकाळी प्रतिमा उठून बसली आणि म्हणाली “अलका,शिलू तुम्हाला माहित नाही घनश्याम माझ्यावर किती प्रेम करतो ते. अगं त्याने मला परवाच हिऱ्याचा सेट आणला. हा बघ”प्रतिमाने पर्स मधून काढून सुंदर सेट दाखविला.